

vil blive en Følge heraf, bør der formentlig saavidt muligt raades Bod ved Fordelingen af Mandflabet til Søværnet og de særlige Baaben. At opstille en fast Norm for denne Fordeling saaledes, at der derved alene toges Hensyn til Udskrivningskredsene's forskellige Folketal, saaledes som dette fortiden er, vil neppe være hensigtsmæssigt, baade fordi Forholdet i saa Henseende i Tidernes Løb forandrer sig, og fordi, selv uden Hensyn hertil, ogsaa andre Omstændigheder end Kredens Folketal kunne have Indflydelse paa den aarlige Tilgang af Mandflab fra hver Kreds. Ved at Fordelingen paa Udskrivningskredse foretages paa den af Ministeriet foreslaaede Maade, vil ikke alene opnaaes, at Godfolkets enkelte Afdelinger faae saavidt muligt lige stor Tilgang, men man vil, da hver af de 2 Udskrivningskredse øst for Storebælt er større end hver af Kredse vest for Bæltet, tillige opnaae, at Søværnet, Garden, Ingeniørkorpset og Artilleriets tekniske Afdelinger, der alle have deres Materiel og Hovedkvarter i Kjøbenhavn, faae den større Del af deres Mandflab fra Landsdelene øst for Bæltet, hvilket ikke vil være uden Betydning, naar disse Afdelinger hurtigt skulle mobiliseres (Jfr. Motiver til Udkast til Lov angaaende den danske Hærs Organisation S. 56). Hvad angaaer Udtagelsen af det fornødne Mandflab til Søværnet har Ministeriet tænkt sig den heromhandlede Bestemmelse i Forbindelse med den ovenfor omhandlede Bestemmelse i Paragrafens 3die Stykke anvendt saaledes, at samtlige de Børnepligtige, der paa Sæssionerne ere betegnede som særlig anvendelige for Søværnet — efter Erfaringerne fra de tidligere Sæssioner i Gjennemsnit c. 420 Mand aarligt, et Antal der dog i Fremtiden kan ventes at ville blive noget større — selvfølgelig blive fortrinnsvis at tildele Søværnet uden Hensyn til i hvilken Kreds de ere udfrevne, men at derimod det Mandflab, der yderligere skal tildeles Søværnet, i det væsentlige bliver at udtage blandt de paa Sjælland og Lolland-Falster bosatte Børnepligtige.

Med Hensyn til Indholdet af § 24 skal Ministeriet alene bemærke, at, da det ved Hæ-

lovens § 30 er fastsat, hvilket Antal Militærarbeidere, der aarligt skal indkaldes til Træntjenesten, til Hestepasfærtjenesten og til Sundhedstropperne, kan Ministeriet, efterat den tidligere nødvendige aarlige Udskrivningslov er bortfalden derved, at det i Hærløven er fastsat, at alt det i Lægdsrullen optagne Mandflab, der findes tjenstdygtigt til egentlig Krigstjeneste eller som Militærarbeidere, aarlig skal udskrives, ikke ansee det fornødent, at der aarlig udstedes en særlig Lov for at hjemle Regeringen Ret til at indkalde det forholdvis ringe Antal af Militærarbeidere, der udfordres til anden Tjeneste. Det kan formentlig overlades Krigsbestyrrelsen at tage den fornødne Bestemmelse om, hvor mange Militærarbeidere, der udover det til de ovennævnte Tjenestegrene fastsatte Antal aarlig skulle indkaldes, hvortil der, saafremt det ikke i Børnepligtsloven udtrykkelig bestemmes, at dertil udfordres særlig Lov, have den fornødne Hjemmel i den ovenberorte Paragraf i Hærløven. Ansees det imidlertid for nødvendigt, at der have særlig Lovhjemmel for det Antal Militærarbeidere, der i det Hele aarlig maa indkaldes til Uddannelse, maatte man finde det rettest, at der i nærværende Paragraf fastsættes et bestemt Antal, der aarlig kunde indkaldes til Uddannelse, saaledes at særlig Lov kun udfordredes, naar det i et enkelt Aar ansaaes nødvendigt at overskride dette Antal.

§ 25 svarer ganske til Folkethingsudvalgets Udkast § 5, 3die Stykke.

Til §§ 26—28.

Indholdet af § 26 er overensstemmende med Folkethingsudvalgets Udkast § 8 alene med den Forskjel, der følger af, at Ministeriet, som ved § 24 bemærket, ikke kan ansee det nødvendigt, at der aarlig udstedes særlig Lov om det Antal Militærarbeidere, der skal kunne indkaldes til Uddannelse udover det i Hærløven udtrykkelig nævnte Antal.

Udkastets § 27 svarer ganske til Folkethingsudvalgets Udkast § 10, 1ste Stykke.

Da Reglen i Børnepligtslovens § 24, 1ste Stykke, om hvorledes den Børnepligtige, der